

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 14 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, declarate de inculpatul

Berdnicov Ruslan xx

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>14.10.2014 – 14.08.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.10.2015 – 05.11.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.07.2019 – 04.09.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 14 august 2015, Berdnicov Ruslan a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 20 de ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Orhei din 07.08.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 22 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 04.03.2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 mai 2014, orele 17-18, inculpatul Berdnicov Ruslan, aflându-se în livada de cireșe situată la marginea s. xx xx, împreună cu surorile minore xx, născută la 15.07.2002 și xx, născută la 04.05.2006, urmărind scopul satisfacerii necesității sexuale și cunoscând cu certitudine că sora sa minoră xxx are o vârstă de până la 14 ani, a ademenit-o sub pretextul de a merge cu el la cosit iarbă și cu căruța a dus-o pe dealul din extravilanul s. xx, r-nul xx, ce se află

în apropierea livezii de cireșe, unde continuându-și acțiunile sale infracționale pentru atingerea scopului urmărit, prin amenințarea cu un cuțit, care a avut ca obiectiv să înfrângă împotrivirea fizică și rezistența psihică a minorei la raportul sexual și în același timp profitând de superioritatea sa fizică, de vârsta fragedă a victimei și incapacitatea ei fizică de a opune rezistență, a culcat-o la pământ, a dezbrăcat-o și contrar voinței acesteia a întreținut cu ea un raport sexual.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta a fost dovedită pe deplin prin probe administrate, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei minore în vârstă de până la 14 ani.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu se consideră vinovat în cele incriminate, deoarece din rapoartele de expertiză medico-legală nu au fost depistate probe biologice ce ar fi confirmat faptul că anume el a întreținut un raport sexual cu partea vătămată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, pronunțată integral la 03.12.2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a administrat suficiente probe, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului, privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept prin analiza multilaterală și obiectivă a circumstanțelor cauzei, respectând normele procedural penale privind administrarea probelor, dându-le o apreciere motivată.

5. La 08 mai și 17 iunie 2019, inculpatul a declarat recursuri ordinare, în care solicită, casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată și-au întemeiat soluția de vinovăție doar pe declarațiile părții vătămate, în lipsa altor careva probe ce ar fi demonstrat că anume el a săvârșit infracțiunea încriminată, fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de

judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat decizia motivată la 03 decembrie 2015, în prezența inculpatului și a avocatului Svetlana Gordilă, la aceeași dată inculpatului fiindu-i înmănată copia deciziei motivate, iar părților care nu s-au prezentat în ședința de judecată le-a fost expediată copia deciziei (*vol. II f.d. 28-29, 40, 41*).

Deci, hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 03 decembrie 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 04 ianuarie 2016.

Totodată, potrivit ștampilelor de pe plic, recursurile ordinare au fost depuse la oficiul poștal la 08 mai 2019 și 17 iunie 2019, fiind înregistrate la Curtea Supremă de Justiție pe 13 mai 2019 și 28 iunie 2019, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II, f.d. 70-71, 75-77, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce sunt depuse peste termen, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Berdnicov Ruslan xx, împotriva sentinței Judecătoreiei Orhei din 14 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, pe motiv că sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun